

179. schůzka – 7.zář

Tak jsme se zase po delší době sešli a měli jsme si hodně co povídat. Nejdříve jsme Věrci Veverkové popřáli k jejím 75.narozeninám, ona nás za to počastovala demižonem vína. Pak nám ochotně povprávěla o týdnu v Jetřichovicích s Honzou Velikým a připomněli jsme si náramnou červencovou oslavu šedesátin Líby Milotové, které se naše „turistická sekce“ zúčastnila.

Eliška nám ukázala fotky z dovolené v rakouském Lechu a udělala nám radost, že konečně nechala udělat fotky z turnaje v kuželkách, z Mederu i z našeho předprázdninového posezení na ruprechtické střelnici. Také nás seznámila s programovou nabídkou, kterou pro nás KS Kontakt připravil. Nejbližší akcí je II.ročník seniorské míle, na níž se z našich řad přihlásilo asi 15 účastníků. Už teď se těšíme na bohatý program měsíce seniorů v říjnu.

Protože se nám stýská po zpívání, dohodli jsme se, že obnovíme každé druhé pondělí v měsíci s harmonikou a od nového roku zase začneme slavit narozeniny.

180. schůzka – 14.zář

Tak jsme si tedy prověřili, že jsme zpívat nezapomněli. Karel Henschel nám ochotně hrál a pomohl vytvořit báječnou náladu. Svou radost jsme promítli do sbírky na úhradu školného pro bangladéšskou devítiletou holčičku BRISTY, kterou pod hlavičkou Kontaktu adoptoval zde působící Spolek paní a dívek s tím, že se na nákladech budou podílet všechny kluby. Vybrali jsme 1.640,-Kč. To jsme pašáci!

181. schůzka – 21.zář

Dnes nám Eliška vyprávěla o cestě do Paříže, ze které se včera vrátila. Byl to zájezd na veletrh textilních materiálů Premiere vision, který pořádá pro módní návrhářky její bývalá kolegyně z Ústavu bytové a oděvní kultury a členky Spolku paní a dívek přizvala k účasti prostřednictvím Míly Vrzalové. Nadšeně se s námi podělila o své nejsilnější zážitky : návštěvu muzea sochaře A.Rodina, galerie v Oranžerii v Tuillerieských zahradách

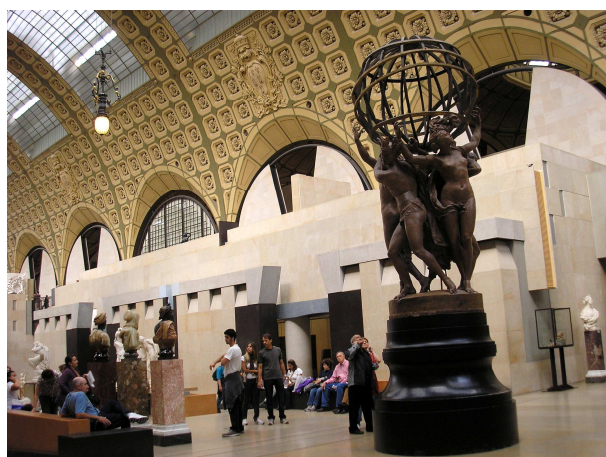
s nádhernými Monetovými lekníny a Musée d'Orsay s bohatou sbírkou francouzských impresionistů. Líbilo se nám to, možná, že někdo z nás této možnosti podívat se do Paříže využije v příštím roce.

A.Rodin : Občané z Calais

A.Rodin : Brána do pekla

Musée d'Orsay

Notre Dame

182. schůzka – 5.října

Dnes nás navštívila Mgr.Zdena Brodská z Městská policie se svým kolegou, aby nás seznámila s projektem na ochranu bezpečí libereckých seniorů. Poskytla nám cenné rady, jak se máme bránit před event. násilníky, rozdala nám užitečný informační materiál, který nám pomůže vyhledat efektivní pomoc a slíbila nám, že se mezi nás vrátí a poradí nám, jaké jsou k na trhu k dispozici pomůcky pro naši osobní obranu.

Po jejím odchodu jsme si rádi sdělili své dojmy ze zahajovacího koncertu Měsíce seniorů – vystoupení Zuzany Stirské a jejího Gospeltimu 1.října v Kulturním domě. Shodli jsme se na tom, že se této malé ženě podařilo vytvořit neopakovatelnou atmosféru, na níž naše generace náramně vřele reagovala. A tak si potěšení z tohoto vydařeného odpoledne neodnášelo cca 600 libereckých důchodců, kteří zcela zaplnili sál, ale i sama Zuzana Stirská se svými talentovanými dětmi a ostatními členy souboru.

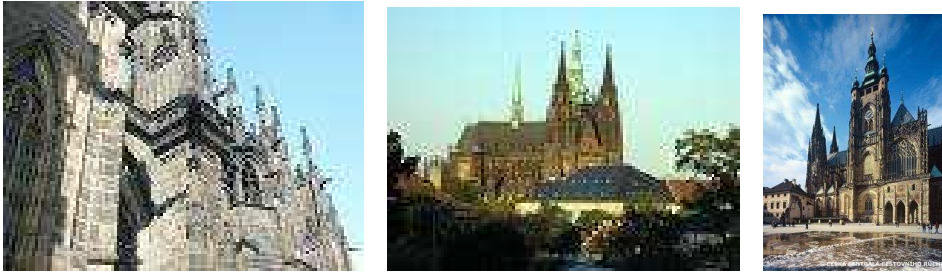
183. schůzka – 12.října

Eliška dnes přinesla zajímavé počítačové prezentace o přírodních krásách z nejrůznějších končin světa a tak jsme si je s chutí prohlíželi. Zaujaly nás i neobvyklé záběry tajemných obrazců v obilí, jejichž původ dosud nikdo jednoznačně nevysvětlil. Jasně to je jedině našemu Jardovi Růžičkovi, ale my ostatní jsme se shodli na tom, že není špatné, když v životě existují nějaká tajemství.

184. schůzka – 19.října

Dnešní odpoledne jsme si pustili velice krásný videofilm Katedrála, v němž báječný vypravěč, scénárista a historik Zdeněk Mahler velice poutavě vypráví o historii našeho

národního pokladu – Svatovítské katedrále na Pražském hradě. Stihli jsme jenom jeho první část a tak už se těšíme na pokračování příští pondělí.

185. schůzka – 26.října

A pokračování Katedrály bylo a opět nás zaujalo.

Ale nezapomněli jsme si také připomenout další skvělé akce na závěr Měsíce seniorů. Už se těšíme na vystoupení našeho milovaného Pepy Fouska, které se uskuteční 30.října v muzeu a určitě si nenecháme ujít výstavu obrazů ukrajinského malíře Alexandra Oniščenka v budově Nového magistrátu na úplný závěr seniorského měsíce.

186. schůzka – 2.listopadu

Dnes máme opravdu o čem povídat, protože obě závěrečné akce Měsíce seniorů se vydařily nad očekávání. Že vystoupení Pepy Fouska bude skvělé, o tom nikdo z nás nepochyboval, protože ho dobře známe z jeho knížek, z nichž si rádi a často čteme, i z rozhlasových pořadů, které rádi posloucháme. Ale není nad přímý kontakt s tímto neúnavným básníkem, písničkářem, komentátorem života a vypravěčem. Je naší „krevní skupinou“ a mluví nám přímo z duše. A 250 libereckých seniorů mu ve vyprodaném sále Severočeského muzea dalo velmi hezky znát, že mu rozumějí. Ti, co si toto vystoupení nechali ujít, mohli jen litovat.

Neméně skvělá byla jednodenní výstava Nový impresionismus v obrazech Alexandra Oniščenka v hale Nového magistrátu. Autor ji uspořádal na vlastní náklady a věnoval ji

libereckým seniorům z přátelství k naší Elišce Ročkové. Ona mu totiž počátkem 90.let umožnila uspořádat v Praze první výstavu v „kamenné“ galerii (do té doby nabízel své obrazy jako řada dalších začínajících umělců na Karlově mostě), která mu otevřela cestu mezi renomované umělce. Pan Oniščenko se trvale usadil v Čechách, v Praze má již svou vlastní galerii a vystavuje takřka po celém světě. Jeho liberecká premiéra se stala, tak trochu i naší zásluhou, protože nás tam přišlo hodně, významnou společenskou událostí a velice vydařenou tečkou za Měsícem seniorů.

187. schůzka – 9.listopadu

Dnešní odpoledne jsme věnovali zapomenutému českému lékaři světového významu. Roku 1968 přijalo Valné shromáždění Světové zdravotnické organizace metodu epidemiologické bdělosti (*surveillance*) jako základ moderní epidemiologie ve světovém měřítku. Jejím autorem byl **český lékař K. Raška**, zakladatel moderní československé epidemiologické školy.

Raška se narodil v r.1909, v r.1932 promoval na Lékařské fakultě Univerzity Karlovy. Po rozsáhlé praxi ve zdravotní službě v československé armádě pracoval v letech 1939-45 v pražském Státním zdravotním ústavu. Od dubna 1945 organizoval spolu s F. Patočkou pomocné akce při potlačování epidemie skvrnitého tyfu v koncentračním táboře Terezín.

Po roce 1945 patřil k předním organizátorům československého zdravotnictví. Organizoval transfúzní službu, zkoumal streptokokové infekce, zasloužil se o zkrácení léčby spály použitím penicilínu. Byl profesorem Lékařské fakulty hygienické Univerzity Karlovy, v

letech 1963-70 ředitelem pražského Ústavu epidemiologie a mikrobiologie a současně ředitelem Divize sdělných nemocí Světové zdravotnické organizace. Měl významný podíl na vypracování strategie vymýcení neštovic ve světě. Roku 1970 byl českými "normalizátory" politiky a zdravotnictví penzionován. Anglická královská lékařská společnost mu v r.1984 udělila Jannerovu medaili, která je v oblasti boje proti infekčním chorobám považována za nejprestižnější ocenění na světě. Prof Raška zemřel v listopadu 1987.

188. schůzka – 16.listopadu

Jak slíbila, tak i učinila a znovu se mezi nás dostavila Mgr.Zdenka Brodská z Městské policie. Tentokrát nám přinesla ukázat různé pomůcky pro zvýšení osobní bezpečnosti, jako alarmy do kabelky, spreje a paralyzéry, a vysvětlila nám jejich použití.

Moc rádi jsme pogratulovali našemu Jardovi Růžičkovi k 3.místu na Prvním turnaji seniorů v šipkách, který se konal 13.listopadu. Náš klub tam měl docela silné zastoupení a tak se dá očekávat, že nějakou medaili získáme i napřesrok. Kdyby se však hodnotil umělecký dojem, neměla by naše Maruška Syrohová konkurenci. No, posuďte sami.

189. schůzka – 23.listopadu

Zítří se chystá 13 našich členů na zájezd do Prahy do nově otevřeného Památníku na Vítkově a na výstavu polozapomenutého českého malíře Františka Lebedy do Valdštejnské jízdárny. A že tam opravdu dojeli a že si to některé dámy opravdu užily, svědčí následující fotografie.

Památník byl jako Památník Národního osvobození **vystavěn v letech 1929-1938** k počtě československých legionářů; znovu byl upravován a doplňován po skončení 2. světové války, protože bylo nutné připomenout druhý protifašistický odboj. Po roce 1948 začal sloužit státní ideologii a k propagaci režimu. Byli zde pohřbeni významní představitelé Komunistické strany Československa. V roce 1953 zde bylo zřízeno Mauzoleum Klementa Gottwalda. Památník postupně začal upadat do zapomnění. Po roce 1989 byli všichni pohřbení odsud odvezeni, ale dlouho se hledalo konkrétní využití.

V roce 2001 se Národní památník na Vítkově stal součástí vládního usnesení o rehabilitaci a rekonstrukci některých památek spjatých s československými dějinami 20. století. **Dostal se do správy Národního muzea**, které začalo připravovat jeho rekonstrukci a rehabilitaci. Po více než dvouleté rekonstrukci bude památník 29. 10. 2009 otevřen veřejnosti.

*

Otakar Lebeda se narodil se v r. 1877 v Praze. Otec mu velmi brzy zemřel, jeho a dva bratry vychovávala jen matka. Starší bratr Antonín byl také výtvarně nadaný a díky tomu, že pečlivě schovával všechny Otakarovy ranné kresby, jeho korespondenci a údaje o jeho díle, je z čeho čerpat. V patnácti letech vstoupil na Akademii do krajinářské školy Mařáka. Kromě jiných tam tehdy studovali Kaván, Slavíček.... Oni tři byli považováni za nejnadanější.

V devatenácti letech namaloval za rok tolik obrazů, že se zdá, že je musel malovat bez přestání ve dne, v noci. Cestoval snad nejvíc ze všech malířů. Miloval Francii.

Po celý život byl duševně velmi nevyrovnaný. V r. 1899 u něho propukla nervová choroba, dvakrát se kvůli ní léčil, i když léčba pro něho byla velmi nepříjemná. Báł se pobytu v blázinci a chtěl udělat vše pro to, aby se vyléčil.

V dubnu 1901 se na kraji chuchelského lesa střelil

dvěma ranami do prsou, zemřel v kapli kostela, kam ho donesli lesní dělníci.

190. schůzka – 30. listopadu

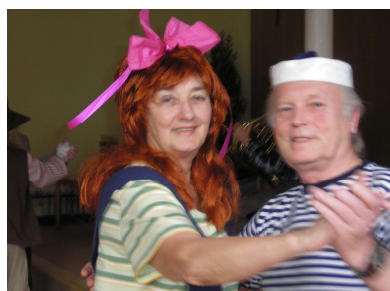

Dnešní setkání bylo hodně smutné. Právě dnes ráno zemřel náš báječný kamarád

Jarda Ružička

Ještě před 14 dny získal bronzovou medaili na Turnaji seniorů v šipkách.

Byl to skvělý bojovník, ale nad zákeřnou rakovinou vyhrát nedokázal. Během posledních dvou let, co chodil mezi nás, byl duší každého podniku. Jeho obětavost byla bezmezná, jeho kamarádství opravdové. Bude nám moc chybět.

191. schůzka – 7.prosinec

Santiago de Compostela bylo založeno na přelomu 4. a 5. století. Název města je odvozen z latinského Campus Stellae, tj. hvězdné pole resp. Mléčná dráha. Později pak byl zkomolen na Compostela. V 9. století zde byly objeveny údajné ostatky svatého Jakuba Staršího, jednoho z dvanácti apoštolů. Od vrcholného středověku až dodnes je Santiago jedním z nejvýznamnějších katolických poutních míst s velkou katedrálou. V katedrále jsou uloženy ostatky svatého Jakuba Staršího.

Historie Svatojakubské pouti navazuje na legendu, podle které byl svatý Jakub Starší jako jeden z Kristových učedníků poslán konat misijní činnost na Pyrenejský poloostrov. Po návratu byl popraven v Jeruzalému, ale jeho ostatky byly přeneseny zpět do místa jeho misijního působení. Podle tradičního výkladu, který nelze doložit dále než do 12. století, ostatky svatého Jakuba Staršího našel v roce 835 biskup Theodomir z Iria Flavia. Biskup našel místo, kde je svatý Jakub Starší pohřben.

A tuto pouť před několika lety absolvovala přítelkyně naší Elišky paní Eliška Čermáková z Prahy a přijela nám o ní velice poutavě vyprávět. Zajímaly nás hodně praktické stránky tohoto putování, když jsme si uvědomili, že všechno, co člověk potřebuje pro tuto náročnou 100-300 kilometrovou pouť musí nést na vlastních zádech. Upřímně jsme se podivili, jak málo toho nejpotebnějšího je.

Pochopitelně přišla řeč i na duchovní rozměr této pouti a mnohý z nás zalitoval, že už promeškal správný věk k jejímu absolvování. Každopádně jsme prožili velmi zajímavé a podnětné odpoledne.

192. schůzka – 14.prosinec

Představitelky Prvního libereckého spolku paní a dívek strávily třetí adventní víkend v bavorském městě Augsburgu, se kterým má Liberec již více než 15 let navázány velmi přátelské vztahy. Byla mezi nimi i naše Eliška Ročková a tak nám přinesla nejčerstvější informace doplněné spoustou fotografií. Návštěva směřovala do augsburgského sídla Spolku německých hospodyní, který je založen na poněkud jiných principech než spolek náš. V Německu tyto ženské spolky vlastně plní funkci našich bývalých rodinných škol. Pořádají

nejrůznější kurzy pro veřejnost, zaměřené na hospodyňské dovednosti, ať jde o vedení domácnosti, vaření, zdravou výživu, šití a další ruční práce, či třeba jak zůstat fit ve stáří.

Velmi zajímavou součástí pobytu v Augsburgu byla návštěva tzv. Fuggerova městečka – nejstaršího sociálního sídliště na světě. Bylo založeno Jakobem Fuggerem pro chudé občany Augsburgu již roku 1521. Roční nájem byl tehdy stanoven na jeden Rýnský zlatý a tři motlitby za zakladatele městečka a jeho rodinu. Tato cena se stále dodržuje, v současné době činí 0,88 eura. Ve 140 bytech v 67 domcích žije v současné době 150 lidí.

V době svého vzniku mělo nesmírně pokrokové vybavení, vlastní zdroj vody, školu a minišpitál pro nemocné. Samozřejmostí je vlastní kostel. Městečko má své hradby a čtyři „městské brány“. Dodnes je jeho chod financován nadací založenou Jakobem Fuggerem.

193. schůzka – 21. prosince

Poslední pondělí před vánočními svátky pořádá náš klub pravidelně Vánoční besídku. Nejinak tomu bylo i letos, kdy jsme se rozhodli uspořádat ji v klubovně DPS v Burianově ul. Z našetřených penízků z „kávového fondu“ jsme si nakoupili bohaté občerstvení, které naše báječné hospodyně doplnily vzorky vánočního cukroví a náramně jsme si to užili. Rádi jsme mezi sebou přivítali zástupce našich hostitelů Mirečka Macka a Jarču Houžvičkovou.

Maruška Horáčková přinesla krásné vydání Nerudovy Balady štědrovečerní, kterou Eliška s gustem přečetla, protože, jak se přiznala, v dobách školní docházky to bylo její parádní číslo. Fejeton Karla Čapka „Svíčička“ nás přiměl k adventnímu rozjímání :

"...Sláva na výsostech Bohu. A na zemi pokoj. Na celé zemi. Já to cítím,, vy to cítíte. Je jen jedna země; jenže lidstvo se muselo napolo pomlátit, aby si to začalo jakž takž uvědomovat. Není dobře na zemi, a proto není ani nám dobře a bezpečně na zemi. I nasloucháme do dálky, není-li slyšet děsné praštění země. Ne, dosud ne; sláva na výsostech Bohu. A na zemi pokoj lidem dobré vůle. Je to ta nejkratší modlitbička; kdybyste ji tisíckrát opakovali, jako byste měli v sobě tibetský mlýnek na modlení, po každé v ní najdete novou a libou chuť. Neboť je v ní sláva i výsosti, země i pokoj i dobrá vůle : samé dobré i veliké, svaté i něžné věci. Já bídný hříšník ji opakuji, nepočítaje řádků; a již nevím, myslím-li více na toho, jemuž jsem chtěl zapálit svíčičku, nebo na lidi dobré vůle nebo na zemi žízňovou pokoje, nebo na pokoj své duše; slyším jen dvojjzvukou harmonii, hlas andělský a důvěrný."

Dárčky, které jsme si navzájem nadělili, nám všem udělaly velikou radost a tak jsme si nakonec zazpívali pár koled a rozešli se v míru a pokoji s přáním krásných vánočních svátků a abychom se v novém roce 2010 všichni ve zdraví setkali.

Veselé Vánoce a pokoj lidem dobré vůle!

